

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/4649. számú

törvényjavaslat

a Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Mexikóvárosban, 2011. június 24. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

**Előadó: Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2011. október

2011. évi törvény

a Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Mexikóvárosban, 2011. június 24. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok között, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Mexikóvárosban, 2011. június 24. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A MEXIKÓI EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket Magyarország vagy Mexikó nevében vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Magyarországon:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;

(a továbbiakban: „magyar adó”);

(b) Mexikóban:

- (i) a szövetségi jövedelemadó;
- (ii) a vállalkozási egykulcsos adó;

(a továbbiakban: „mexikói adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

(b) a „Mexikó” kifejezés a Mexikói Egyesült Államokat jelenti, földrajzi értelemben használva magában foglalja a Mexikói Egyesült Államok területét, valamint a Föderáció integrált részeit, a szigeteket, beleértve a mellette fekvő vizekben lévő zátonyokat és korallzátonyokat,

Guadalupe és Revillagigedo szigeteket, a kontinentális talapzatot és a szigetek, zátonyok és korallzátonyok tengerfenekét és altalaját, a területi tengerek vizeit és a belföldi vizeket, és ezeken túl azokat a területeket, amelyeken a nemzetközi joggal összhangban Mexikó gyakorolhatja a tengerfenék, az altalaj és a mellette fekvő vizek, és a nemzeti területe feletti légtér természeti erőforrásainak feltárásával és kiaknázásával kapcsolatos szuverén jogait a nemzetközi jog által kialakított mértékben és feltételek alapján;

(c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Mexikót jelentik, a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

(g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) Magyarország esetében a nemzetgazdasági minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Mexikó esetében a Pénzügy- és Közhiteli Minisztériumot;

(j) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;

(k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az

államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján ott adóköteles, beleértve az államot, és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, a Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak a kérdést kölcsönös egyetértéssel rendezni és meghatározni az Egyezmény alkalmazásának módját az ilyen személyekre. Ilyen megállapodás hiányában az ilyen személy nem tekinthető egyik Szerződő Államban sem illetőséggel bírónak az Egyezmény által nyújtott kedvezmények tekintetében.

5. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

- (b) a fióktelepet;
- (c) az irodát;
- (d) a gyártelepet;
- (e) a műhelyt; és
- (f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés hasonlóképpen magában foglalja:

- (a) az építési területet vagy az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatokat vagy az ezzel kapcsolatos felügyeleti tevékenységeket, de csak akkor, ha az ilyen terület, munkálatok vagy tevékenységek 6 (hat) hónapnál tovább tartanak;
- (b) a vállalkozás által a munkavállalókon vagy a vállalkozás által erre a célra alkalmazott más személyeken keresztül nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek folytatása (az azonos vagy kapcsolódó projektekre), az egyik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal meghaladja a 183 (száznolcvanhárom) napot bármely 12 (tizenkét) hónapos időszakban;
- (c) egy természetes személy által szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését, de csak akkor, ha ezen foglalkozás vagy tevékenység folytatása az egyik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal meghaladja a 183 (száznolcvanhárom) napot bármely 12 (tizenkét) hónapos időszakban.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

- (a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
- (b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
- (c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- (d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
- (e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- (f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (a) - (e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejték ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Tekintet nélkül e cikk korábbi rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozását – a viszontbiztosítás kivételével – a másik Szerződő Államban telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni, ha ennek a másik államnak a területén biztosítási díjakat gyűjt vagy itt található kockázatokat biztosít egy személyen keresztül, kivéve a független képviselőt, amelyre a 7. bekezdés alkalmazandó.

7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el, és hogy a vállalkozással való kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikban a tevékenységükért járó ellenérték tekintetében nem állapodnak meg olyan feltételekben vagy nem szabnak olyan feltételeket, amelyek különböznek azoktól, amelyekben a független képviselők általában megállapodnak.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. Az egyik Szerződő Állam által levonni engedett költségek csak azokat a költségeket foglalják magukban, amelyek ennek az államnak a belső jogszabályai alapján levonhatóak.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdésben említett nyereség nem foglalja magában az elszállásolásból és bármilyen más szállítási eszköz használatából származó nyereséget.

3. E cikk alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja a hajók vagy légi járművek teljes (idő vagy utazási) alapú bérbeadásából származó nyereséget. Szintén magában foglalja a hajók vagy légi járművek személyzet nélküli bérbeadásából származó nyereséget, ha az ilyen hajókat vagy légi járműveket a bérlő nemzetközi forgalomban üzemelteti és a nyereséget hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetésével foglalkozó, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szerzi.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, amelyekben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(a) az osztalék bruttó összegének 5 (öt) százalékát, ha a hasznhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 10 (tíz) százalékos közvetlen részesedéssel bír;

(b) az osztalék bruttó összegének 15 (tizenöt) százalékát minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, amelyekből származik, ha azonban a kamat hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, akkor az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 (tíz) százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az 1. bekezdésben meghatározott kamat csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a haszonhúzó belföldi illetőségű, amennyiben

(a) a haszonhúzó az egyik Szerződő Állam, annak politikai alegsége vagy helyi hatósága, vagy az egyik Szerződő Állam Központi Bankja;

(b) a kamatot bármely, az (a) albekezdésben említett jogalany fizeti;

(c) a kamat Magyarországról származik és azt a Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. vagy a Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C. vagy bármely más intézmény által, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodhatnak, nem kevesebb, mint 3 (három) éves időszakra nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsön tekintetében fizetik;

(d) a kamat Mexikóból származik és azt a Magyar Export-Import Bank Zrt. (Eximbank), a Magyar Exporthitel Biztosító Zrt. (Mehib), a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (MFB) vagy bármely más intézmény által, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodhatnak, nem kevesebb, mint 3 (három) éves időszakra nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsön tekintetében fizetik.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nincs, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, valamint minden más jövedelmet, amelyet annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint, amelyekben a jövedelem keletkezik, a kölcsönadott pénzből származó jövedelemként kezelnek. A „kamat” kifejezés nem foglal magában bármely olyan jövedelemrészt, amely a 10. cikk 3. bekezdésének rendelkezései alapján osztaléknak tekintendő. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek kamatként kezelendők.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van és ezt a kamatot ez a telephely viseli, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyikben a telephely van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez a jogdíj abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, amelyikből származik, ha azonban a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 (tíz) százalékát.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet

(a) bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak a használatáért vagy hasznosítási jogáért;

(b) bármilyen ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezés hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért;

(c) ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információ nyújtásáért;

(d) bármilyen irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást és a televíziós vagy rádiós közvetítésre szolgáló felvételek vagy szalagokat, szerzői jogának hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért

ellenértékként kapnak.

Tekintet nélkül a 13. cikk rendelkezéseire, a „jogdíj” kifejezés magában foglalja azokat a kifizetéseket is, amelyek bármely olyan jog vagy vagyoni érték elidegenítéséből származnak, amelyek annak termelékenységétől, használatától vagy rendelkezésre bocsátásától függenek.

4. Az 1. és a 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, és a jogdíjat ez a telephely viseli, úgy az jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyikben a telephely van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő

Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 (ötven) százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból származik, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság vagy más jogi személy tőkéjében lévő részvényének, részesedésének vagy más jogainak az elidegenítéséből szerez, megadóztatható ebben a másik államban, ha a nyereséget élvező személy az ilyen elidegenítést megelőző 12 (tizenkét) hónapos időszakban bármely időpontban, mindazon személyekkel együtt, akik kapcsolatosak a nyereséget élvező személlyel, legalább 25 (huszonöt) százalékos részesedéssel bírt e társaság vagy más jogi személy tőkéjében.

4. Az e cikk 2. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

5. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az államban adóztatható.

6. Az e cikk megelőző bekezdéseiben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 15., 17., 18. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 (száznolcvanhárom) napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely 12 (tizenkét) hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a hajót vagy a légi járművet üzemeltető vállalkozás belföldi illetőségű.

15. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármely más szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet jelentős részben az elsőként említett államnak, vagy annak politikai alegységének vagy helyi hatóságának a forrásaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. Cikk NYUGDÍJAK

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.
2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszerének rendelkezései alapján fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

18. Cikk KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegysége vagy helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

- (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

20. Cikk TANÁROK ÉS OKTATÓK

1. Az a tanár vagy oktató, aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja attól az időponttól számított 2 (két) évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt az államot, kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítás vagy felsőfokú tanulmányok folytatása (beleértve a kutatást) céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű

személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért kapott díjazás után.

2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

21. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, amelyek a másik Szerződő Államban keletkeznek, megadóztathatók ebben a másik Szerződő Államban.

22. Cikk KEDVEZMÉNYEK KORLÁTOZÁSA

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem kapja meg az Egyezmény kedvezményeit, ha a másik Szerződő Állam illetékes hatósága megállapítja, hogy az említett belföldi illetőségű személy aktívan üzleti tevékenységet fejt ki a másik államban és az ilyen személy létesítésének vagy megszerzésének vagy fenntartásának, valamint működtetése vezetésének egyik fő célja az Egyezmény kedvezményeinek a megszerzése.

2. Mielőtt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől a másik Szerződő Államban megtagadnák az adózás enyhítését az előző bekezdés értelmében, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztetni fognak egymással. Hasonlóképpen, a Szerződő államok illetékes hatóságai egyeztethetnek egymással e cikk alkalmazása tekintetében.

3. Ezen Egyezmény rendelkezései nem akadályozzák egyik Szerződő Államot sem abban, hogy az alultőkésítésre és az ellenőrzött külföldi társaságokra (Mexikó esetében, kedvezményes adórendszerek) vonatkozó rendelkezéseiket alkalmazzák.

23. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Mexikóban, Magyarország a (b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

(b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók Mexikóban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Mexikóban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Mexikóból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

2. Mexikó jogának rendelkezései szerint, és az abban meghatározott korlátozások fenntartásával, amelyek időről időre módosíthatók az itt meghatározott általános elvek változtatása nélkül, Mexikó megengedi a belföldi illetőségű személyei számára a mexikói adóba a következők beszámítását:

(a) a Magyarországon keletkezett jövedelem után megfizetett magyar adót, az ilyen jövedelem után Mexikóban fizetendő adót meg nem haladó összegben; és

(b) az olyan társaság esetében, amely legalább 10 (tíz) százalékban tulajdonosa egy olyan társaság tőkéjének, amely Magyarországon belföldi illetőségű, és amelytől az elsőként említett társaság osztalékot kap, a nyereséget felosztó társaság által az arra a nyereségre tekintettel megfizetett magyar adót, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

24. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő 3 (három) éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel, feltéve, hogy a másik Szerződő Állam illetékes hatóságát értesítik az esetről az adóbevallás másik államban történő benyújtása esedékességének vagy benyújtásának napjától – amelyik a későbbi – számított 4 (négy) és fél éven belül. Ebben az esetben, az így létrejött megállapodást az adóbevallás benyújtása esedékessége dátumától vagy benyújtása dátumától számított 10 (tíz) éven belül végre kell hajtani, amelyik későbbi, vagy egy hosszabb időszak alatt, ha ezt ennek a másik államnak a belső joga megengedi.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

5. Tekintet nélkül bármely más szerződésre, amelynek a Szerződő Államok részesei vagy részesei lesznek, bármely, az egyik Szerződő Állam által tett olyan intézkedéssel kapcsolatos vita, amely a 2. cikk hatálya alá tartozó adót érinti, vagy az egyenlő elbánás esetében, az egyik Szerződő Állam által tett bármely adózási intézkedés, beleértve a vitát arról is, hogy ezen Egyezmény alkalmazandó-e, csak az Egyezmény alapján rendezhető, hacsak a Szerződő Államok illetékes hatóságai másképp nem állapodnak meg.

26. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, azok politikai alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról,

amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha e másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyi intézménynek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltiségre vonatkozik.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbit követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

29. Cikk FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított 5 (öt) év után bármelyik Szerződő Állam bármikor felmondhatja úgy, hogy legalább 6 (hat) hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Mexikóvárosban, kettőezer-tizenegy június 24. napján magyar, spanyol és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a Mexikói Egyesült Államok nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok

között

a jövedelemadók területén

a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló,

2011. június 24-én aláírt

Egyezményhez

A Magyar Köztársaság és a Mexikói Egyesült Államok a 2011. június 24-én, Mexikóvárosban aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményhez kapcsolódóan az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. A 4. cikk tekintetében:

Tekintet nélkül a 4. cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam jogszabályai alapján létrehozott nyugdíjalap vagy befektetési alap belföldi illetőségűnek tekintendő ebben a Szerződő Államban.

2. A 12. cikk 3. bekezdése tekintetében:

Amennyiben ezen Egyezmény hatálybalépését követően Mexikó egy harmadik állammal olyan rendelkezésben állapodik meg, amely nem tartalmazza a jogdíjakkal összefüggésben a „bármilyen ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezés hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért” meghatározást, a 12. cikk 3. bekezdésének (b) albekezdése automatikusan nem alkalmazható Mexikó és Magyarország között a Mexikó és a harmadik állam közötti Egyezmény hatálybalépésének napjától kezdve.

3. A 15. cikk tekintetében:

Megállapítást nyert, hogy a „bármely más szerv” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország esetében: a felügyelőbizottságot;

(ii) Mexikó esetében: a Comisariót.

4. A 26. cikk tekintetében:

Ha ezen Egyezmény alapján a belső jognak megfelelően személyes adatok cseréjére kerül sor, az egyes Szerződő Államokban a hatályos jogszabályoknak alávetve az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- (a) Az adatfogadó hatóság ezen adatokat csak a megjelölt célra használhatja fel és az adatszolgáltató hatóság által előírt feltételeknek megfelelően.
- (b) Az adatfogadó hatóság kérésre köteles az adatszolgáltató hatóságot értesíteni az átadott adatok felhasználásáról és azok által elért eredményekről.
- (c) Személyes adatok csak a felelős hatóságok részére szolgáltatathatók. Egyéb hatóságnak való átengedésük csak az adatszolgáltató hatóság előzetes engedélyével lehetséges.
- (d) Az adatszolgáltató hatóság biztosítani köteles, hogy az átadandó adatok pontosak, és hogy szükségesek és arányosak azzal a céllal, amelyre átadásra kerülnek. Tiszteletben kell tartani minden, az alkalmazandó belső jog által előírt adatszolgáltatási tilalmat. Ha kiderül, hogy pontatlan, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem kellett volna átadni, erről a fogadó hatóságot késedelem nélkül értesíteni kell. A fogadó hatóság köteles az ilyen adatokat késedelem nélkül kijavítani vagy törölni.
- (e) Kérelemre az érintett személyt informálni kell a vele kapcsolatban átadott adatokról, és a felhasználásról, amelyre az ilyen adatokat át kell adni. Ezt az információt nem kötelező szolgáltatni, ha összességében kiderül, hogy a visszatartásához fűződő közérdek erősebb, mint az érintett személy abbéli érdeke, hogy azt megkapja. Minden egyéb tekintetben az érintett személynek azt a jogát, hogy a rá vonatkozó létező adatokról tájékoztatást kapjon, annak a Szerződő Államnak a belső joga szabályozza, amelynek a fennhatósága alá tartozó területen az információ-szolgáltatásra irányuló kérelem benyújtásra került.
- (f) Az adatfogadó hatóság saját törvényeinek megfelelően visel felelősséget bármely olyan személy vonatkozásában, aki jogtalanul szenved kárt az ebben az Egyezményben foglalt adatsere alapján való adatszolgáltatás eredményeként. A kárt szenvedett személy tekintetében a fogadó hatóság nem hozhatja fel mentéségre védekezésként azt, hogy a kárt az adatszolgáltató hatóság okozta.
- (g) Ahol az adatszolgáltató hatóság belső joga különös rendelkezéseket tartalmaz az átadott személyes adatok törlésére vonatkozóan, ez a hatóság ennek megfelelően tájékoztatja az adatfogadó hatóságot. Ezekre a jogi rendelkezésekre tekintet nélkül, az átadott személyes adatokat törlik, amint többé nem szükségesek arra a célra, amire átadásra kerültek.
- (h) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hivatalos nyilvántartást vezetni a személyes adatok átadásáról és fogadásáról.
- (i) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hatékony intézkedéseket hozni az átadott személyes adatok védelmére az illetéktelen hozzáféréssel, megváltoztatással és nyilvánosságra hozatallal szemben.
- (j) A Szerződő Államok biztosítják, hogy a jelen Egyezményben előírt adatvédelmi rendelkezések megtartását a Szerződő Államok megfelelő jogszabályaival összhangban a hatóságoktól független szervezetek felügyelik. Az adatvédelemmel kapcsolatos jogok

megsértése esetén az érintett személyek jogosultak jogorvoslatra, beleértve a bírósági utat, összhangban a Szerződő Államok megfelelő belső jogszabályaival.

5. Jelen Egyezmény semmilyen módon nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban Mexikóvárosban kettőezer-tizenegy június 24. napján magyar, spanyol és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a Mexikói Egyesült Államok nevében

(aláírások)”

“ C O N V E N T I O N

BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY
AND
THE UNITED MEXICAN STATES

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Republic of Hungary and the United Mexican States, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and to further develop and facilitate their relationship,

Have agreed as follows:

Article 1
PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of Hungary or Mexico, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - (a) in Hungary:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax;(hereinafter referred to as “Hungarian tax”);
 - (b) in Mexico:
 - (i) the federal income tax;
 - (ii) the business flat rate tax;(hereinafter referred to as “Mexican tax”).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Hungary” means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense, it means the territory of the Republic of Hungary;
 - (b) the term “Mexico” means the United Mexican States, when used in a geographical sense it includes the territory of the United Mexican States, as well as the integrated parts of the Federation, the islands, including the reefs and cays in the adjacent waters, the islands of Guadalupe and Revillagigedo, the continental shelf and the seabed and sub-soil of the islands, cays and reefs, the waters of the territorial seas and the inland waters and beyond them the areas over which, in

accordance with the international law, Mexico may exercise its sovereign rights of exploration and exploitation of the natural resources of the seabed, sub-soil and the supra-jacent waters, and the air space of the national territory to the extent and under conditions established by international law;

(c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Hungary or Mexico, as the context requires;

(d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;

(g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by a resident of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) the term “competent authority” means:

(i) in the case of Hungary, the Minister for National Economy or his authorised representative;

(ii) in the case of Mexico, the Ministry of Finance and Public Credit;

(j) the term “national” means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for purposes of enjoying benefits under the Convention.

Article 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop; and

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” likewise encompasses:

(a) a building site or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 6 (six) months;

(b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty-three) days in any 12- (twelve-) month period;

(c) the performance of professional services or other activities of an independent character by an individual, but only where those services or activities continue within a Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty-three) days in any 12- (twelve-) month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business,

would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the foregoing provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business and that in their commercial or financial relations with the enterprise conditions concerning the consideration for their activity are not made or imposed that differ from those generally agreed to by independent agents.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may

be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. Profits referred to in paragraph 1 shall not include profits from the provision of accommodation and profits from the use of any other means of transport.

3. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic by a resident of a Contracting State include profits from the rental of ships or aircraft on a full (time or voyage) basis. They also include profits from the rental of ships or aircraft on a bareboat basis if such ships or aircraft are operated in international traffic by the lessee and are

derived by a resident of a Contracting State engaged in the operation of ships or aircraft in international traffic.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 (five) per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly at least 10 (ten) per cent of the capital of the company paying the dividends;

(b) 15 (fifteen) per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 (ten) per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident if:

(a) the beneficial owner is a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof, or the Central Bank of a Contracting State;

(b) the interest is paid by any of the entities mentioned in sub-paragraph (a);

(c) the interest arises in Hungary and is paid in respect of a loan for a period of not less than 3 (three) years granted, guaranteed or insured by Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. or Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C., or by any other institution, as may

be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States; or

(d) the interest arises in Mexico and is paid in respect of a loan for a period of not less than 3 (three) years granted, guaranteed or insured, by Magyar Export-Import Bank Zrt. (Eximbank Zrt.), Magyar Exporthitel Biztosító Zrt. (Mehib Zrt.), Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (MFB) or by any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as all other income that is treated as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. The term “interest” shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10. Penalty charges for late payment shall be treated as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraph 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 (ten) per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process;
- (b) the use of, or the right to use, any industrial, commercial, or scientific equipment;
- (c) the supply of information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- (d) the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting.

Notwithstanding the provisions of Article 13, the term “royalties” also includes payments derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity, use or disposition thereof.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of one of the Contracting States or not, has in a Contracting State a permanent establishment and such royalties are borne by such permanent establishment, then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 (fifty) per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, participation or other rights in the capital of a company or other legal person that is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State, if the recipient of the gain, at any time, during the 12 (twelve) month period preceding such alienation, together with all persons who are related to the recipient, had a participation of at least 25 (twenty-five) per cent in the capital of that company or other legal person.
4. Gains, other than those dealt with in paragraph 2 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty-three) days in any 12- (twelve-) month period commencing or ending in the tax year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the enterprise which operates the ship or aircraft is a resident.

Article 15
DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article accruing to an artiste or sportsperson resident of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State, in which the activity of the entertainer or sportsperson is exercised, provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of the first-mentioned State or a political subdivision or local authority thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the artiste or sportsperson is a resident.

Article 17
PENSIONS

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration paid under the provisions of a mandatory pension scheme of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 18
GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19
STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20
PROFESSORS AND TEACHERS

1. A professor or teacher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding 2 (two) years reckoned from the date he first visits that Contracting State for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or study.

2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor or teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21
OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 22
LIMITATION ON BENEFITS

1. A resident of a Contracting State shall not be granted the benefits of this Convention if the competent authority of the other Contracting State determines that the said resident actively carries out business in the other State and that the establishment or acquisition or maintenance of such person and the conduct of its operations has as one of its principal purposes the obtaining of benefits under this Convention.
2. Before a resident of a Contracting State is denied relief from taxation in the other Contracting State by reason of the preceding paragraph, the competent authorities of the Contracting States shall consult each other. Likewise, the competent authorities of the Contracting States may consult each other with regard to the application of this Article.
3. The provisions of this Convention shall not prevent a Contracting State from applying its provisions regarding thin capitalisation and controlled foreign corporation (in the case of Mexico, preferential tax regimes).

Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Mexico, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and paragraph 3, exempt such income from tax.
 - (b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in Mexico, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Mexico. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Mexico.
2. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of Mexico, as may be amended from time to time without changing the general principle hereof, Mexico shall allow its residents as a credit against the Mexican tax:
 - (a) the Hungarian tax paid on income arising in Hungary, in an amount not exceeding the tax payable in Mexico on such income; and
 - (b) in the case of a company owning at least 10 (ten) per cent of the capital of a company which is a resident of Hungary and from which the first-mentioned company receives dividends, the

Hungarian tax paid by the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must

be presented within 3 (three) years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention, provided that the competent authority of the other Contracting State is notified of the case within 4 (four) and a half years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later. In such case, any agreement reached shall be implemented within 10 (ten) years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later, or a longer period if permitted by the domestic law of that other State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. Notwithstanding any other treaties of which the Contracting States are or may become parties, any dispute over a measure taken by a Contracting State involving a tax covered by Article 2 or, in the case of non-discrimination, any taxation measure taken by a Contracting State, including a dispute whether this Convention applies, shall be settled only under the Convention, unless the competent authorities of the Contracting States agree otherwise.

Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, its political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that their domestic requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the 30th (thirtieth) day of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

(a) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

(b) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29
TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention through diplomatic channels, by giving notice of termination at least 6 (six) months before the end of any calendar year after 5 (five) years from the date of entry into force of the Convention.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

(a) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Mexico City this 24th day of June two thousand and eleven in the Hungarian, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the United Mexican States

(signatures)

PROTOCOL

to the Convention

between

the Republic of Hungary and the United Mexican States

for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with
respect to Taxes on Income

signed at Mexico City on 24th of June 2011

The Republic of Hungary and the United Mexican States have in addition to the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at Mexico City on 24th of June 2011 agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Convention:

1. With reference to Article 4:

Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 4, a pension fund or investment fund established according to the laws of a Contracting State shall be regarded a resident of such Contracting State.

2. With reference to Article 12 paragraph 3:

If after the entry into force of this Convention, Mexico agrees with a third state to a provision that does not include the term “the use of, or the right to use, any industrial, commercial or scientific equipment” in the concept of royalties, subparagraph (b) of paragraph 3 of Article 12 shall automatically not be applicable between Hungary and Mexico from the date of the entry into force of the Convention between Mexico and the third state.

3. With reference to Article 15:

It is understood that the term “any other organ” means:

- (i) in the case of Hungary: the supervisory board;
- (ii) in the case of Mexico: Comisario.

4. With reference to Article 26:

If in accordance with domestic law personal data are exchanged under this Convention, the following additional provisions shall apply subject to the legal provisions in effect for each Contracting State:

- (a) The receiving agency may use such data only for the stated purpose and shall be subject to the conditions prescribed by the supplying agency.
- (b) The receiving agency shall on request inform the supplying agency about the use of the supplied data and the results achieved thereby.
- (c) Personal data may be supplied only to the responsible agencies. Any subsequent supply to other agencies may be effected only with the prior approval of the supplying agency.
- (d) The supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and that they are necessary for and proportionate to the purpose for which they are supplied. Any bans on data supply prescribed under applicable domestic law shall be observed. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the

receiving agency shall be informed of this without delay. That agency shall be obliged to correct or erase such data without delay.

- (e) Upon application the person concerned shall be informed of the supplied data relating to him and of the use to which such data are to be put. There shall be no obligation to furnish this information if on balance it turns out that the public interest in withholding it outweighs the interest of the person concerned in receiving it. In all other respects, the right of the person concerned to be informed of the existing data relating to him shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose sovereign territory the application for the information is made.
 - (f) The receiving agency shall bear liability in accordance with its domestic laws in relation to any person suffering unlawful damage as a result of supply under the exchange of data pursuant to this Convention. In relation to the damaged person, the receiving agency may not plead to its discharge that the damage had been caused by the supplying agency.
 - (g) Where the domestic law of the supplying agency contains special provisions for the deletion of the personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. Irrespective of such law, supplied personal data shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied.
 - (h) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep official records of the supply and receipt of personal data.
 - (i) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied against unauthorised access, unauthorised alteration and unauthorised disclosure.
 - (j) The Contracting States shall ensure that the adherence to the data protection requirements set forth in this Convention is monitored by organisations which are independent from the agencies in accordance with the respective legislations of the Contracting States. In the event of breach of rights related to data protection, the affected persons shall be entitled to legal remedy, including in a court, in accordance with the respective domestic legislations of the Contracting States.
5. The present Convention shall in no way prejudice to the obligations deriving from Hungary's membership in the European Union.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Mexico City this 24th day of June 2011, in the Hungarian, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the United Mexican States

(signatures)”

4. §

- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) A 2. és 3. § az Egyezmény 28. Cikk 2. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
- (3) Az Egyezmény, valamint a 2. és 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Mexikói Egyesült Államokkal megkötött Egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban. Az egyezmény hatálya a jövedelemadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták (osztalék, kamat, jogdíj, munkaviszonyból származó jövedelem, stb.) tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az Egyezmény garanciális szabályként rögzíti az egyenlő elbánás elvének alkalmazását, továbbá lehetővé teszi mindkét szerződő állam számára a kölcsönös egyeztetési eljárás kezdeményezését a másik államnál, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek. Az Egyezmény biztosítja továbbá a szerződő államok illetékes hatóságai számára az információcsere igénybevételének lehetőségét.

Az Egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A paragrafus az Országgyűlés által az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazásról rendelkezik.

2. §

A paragrafus az Egyezmény kihirdetéséről rendelkezik.

3. §

A paragrafus az Egyezmény hiteles angol és magyar nyelvű szövegét tartalmazza.

Az Egyezmény főbb rendelkezései a következők:

- Az Egyezmény hatálya a jövedelemadókra terjed ki.
- 4. cikk: A nem természetes személyek belföldi illetőségét kettős illetőség esetén a Szerződő Államok illetékes hatóságainak kölcsönös egyetértése alapján rendezi.
- 5. cikk: Építkezési tevékenység esetében 6 hónap után keletkezik telephely.
- 8. cikk: A hajózásból és légi forgalomból származó nyereség az illetőség államában adózik.
- 10. cikk: Az osztalékra a forrásadó mértéke 5 %, amennyiben a haszonhúzó egy társaság, illetve 15 % minden más esetben.

- 11. cikk: A kamatra a forrásadó mértéke 10%.
- 12. cikk: A jogdíjra a forrásadó mértéke 10%.
- 13. cikk 2. bekezdés: A társaság részvényeinek elidegenítéséből származó nyereség az ingatlan fekvése szerinti államban megadóztatható, ha a társaság eszközeinek több mint 50%-a ingatlan vagyonból áll.
- 16. cikk 3. bekezdés: Amennyiben az egyik szerződő államban belföldi illetőségű előadóművésznek vagy sportolónak a másik szerződő államban kifejtett tevékenységét döntően a szerződő államok közalapjaiból finanszírozzák a jövedelem a tevékenység kifejtésének államában mentes lesz az adó alól.
- 20. cikk 1. bekezdés: A vendégtanár nem adóztatható a fogadó államban a tanításért, tanulmányért kapott díjazás után, ha tanítás céljából két évet meg nem haladó időtartamra utazik a fogadó államba.
- 22. cikk: Az Egyezményből származó kedvezményeket korlátozó rendelkezéseket tartalmazza.
- 23. cikk 2. bekezdés: A kettős adóztatás elkerülésére mexikói részről a beszámítás módszerét alkalmazzák.
- 26. cikk: Az OECD Modellegyezmény 2008. évi felülvizsgálata szerinti teljes körű információcseréről rendelkezik, amely kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást (4. bekezdés), valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi (5. bekezdés).

Jegyzőkönyv:

- 1. pontja:* Meghatározza a nyugdíjalap vagy befektetési alap illetőségét.
- 2. pontja:* Az Egyezmény 12. cikk 3. bekezdés b) albekezdése alkalmazhatóságáról rendelkezik.
- 3. pontja:* Meghatározza az igazgatók tiszteletdíjához kapcsolódóan a társaság „bármely más szervének” jelentését.
- 4. pontja:* Adatvédelmi rendelkezéseket tartalmaz.
- 5. pontja:* Az EU klauzulát tartalmazza.

4. §

A paragrafus első három bekezdése a törvény hatálybalépéséről rendelkezik, a negyedik bekezdés pedig a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.